

L1 THE ORIGINALS 470 20 april 2014 Arnold Rypens

- Kirsten

6:00 1 **The House Of The Rising Sun** (trad.) Folkways
DAVE VAN RONK B18

Dit zijn The Originals bij L1 Radio met een House Of The Rising Sun wat heus niet de oudste is maar *wel* het arrangement dat uiteindelijk Bob Dylan inspireerde en via hem The Animals. *Dave Van Ronk*, man waar we ondertussen *alles* van afweten. De Coen Brothers baseerden hun jongste film Inside Llewyn Davis voor een groot deel op zijn biografie The Mayor Of MacDougal Street en nu heeft Arnold die ook doorgenomen en wat blijkt: dat Dave daarin weldegelijk het verhaal bovenhaalt dat hem ervan overtuigde dat de *echte* House oorspronkelijk een nor was, verhaal dat uiteindelijk Arnold en mij destijds voor het eerst naar Amerika lokte!

3:35 2 **Last Thing On My Mind** (Paxton) Nonesuch
STARK SANDS with PUNCH BROTHERS 3

Last Thing On My Mind, mooie versie van Stark Sands with The Punch Brothers uit de soundtrack van Inside Llewyn Davis, waarin het dus niet noodzakelijk *uitsluitend* over Dave Van Ronk hoeft te gaan, Last Thing On My Mind was een *Tom Paxton* nummer, altijd geweest. Ook Tom was net als Dave een vroege *Greenwich Village regular*. Toen Tom voor het eerst vanuit Chicago in New York neerstreek had hij nog maar één eigen nummer, zijn *Marvelous Toy*, al de rest, inclusief Last Thing On My Mind, schreef hij later. Maar bescheiden als hij was werden veel van die eigen nummers oorspronkelijk door *anderen* geïntroduceerd. Zijn *Bottle Of Wine* bv. door Judy Collins.

2:30 3 **Bottle Of Wine** (Paxton) Elektra
JUDY COLLINS NAP80

4:19 4 **Changes** (Ochs) Broadside
PHIL OCHS 8

We gaan hier zo een beetje het Greenwich Village lijstje af in The Originals met na Judy Collins Phil Ochs en zijn Changes, gecoverd van Julie Felix tot Ian & Sylvia en van Crispian St Peters tot Christy Moore. Ochs die helaas geen lang leven beschoren was, voelde zijn vroegtijdig einde blijkbaar al komen in deze *When I'm Gone* en wat we ook kennen van Eric Andersen.

4:00	5	When I'm Gone	(Ochs)	Elektra
(app)		PHIL OCHS		NAP62
3:46	6	Joshua Gone Barbados	(Von Schmidt)	Prestige
		ERIC VON SCHMIDT		13

Dit zijn The Originals bij L1 Radio en met Eric Von Schmidt maken we even een zijsprongetje naar de folkscene rond Cambridge bij Boston, die minstens evengoed van invloed was op Dylan én Van Ronk. Op blogs hebben ze 't er zelfs over dat hoofdacteur Oscar Isaac uit de Coen Brothers film Inside Llewyn Davis fysisch én muzikaal eerder op Von Schmidt lijkt dan op Van Ronk. Zijn *Joshua Gone Barbados* werd (naast Johnny Cash en Brendan Croker) alvast *gecoverd* door Dave Van Ronk, een link *is* er dus weldegelijk. Dat Bob Dylan in de hoestekst van zijn eerste lp 'Rick Von Schmidt' bij naam noemt en Van Ronk *niet* is op z'n minst niet netjes, toch niet vanuit Dave zijn oogpunt bekeken. Naast House Of The Rising Sun is er op z'n minst een tweede song die Dylan van Dave moet gekend hebben. Het refrein van *Chimes Of Freedom* (in 1964 terechtgekomen op Another Side Of Bob Dylan) leerde Bob van *The Chimes Of Trinity*, een oud Iers liedje dat grootmoeder Van Ronk altijd zong, over de klokkentoren van Trinity church in Dublin. De eerste keer dat Dylan met *zijn* Chimes Of Freedom uitpakte was op het Newport Folk Festival, één maand vóór de releasedatum van Another Side Of.

8:03	7	Chimes Of Freedom	(Dylan)	Columbia
		BOB DYLAN		A15

Chimes Of Freedom, Dylan op Newport in 1964 én op zijn Bootleg Series Volume 7.

Een *andere* centrale figuur *naast* Van Ronk en Von Schmidt in de prilste jaren dat Bob Dylan zich een folk-reputatie trachtte aan te meten, was

Paul Clayton. Paul was een beetje een zonderling, om niet te zeggen een kluizenaar, begaan met eigen veldopnamen en opererend vanuit een blokhut diep in een woud, waar Dylan hem vaak opzocht. Wereldvreemd was hij daarom *niet*, die Clayton, getuige zijn uitspraak: "If you can't perform, *write*; if you can't write, *re-write*; if you can't re-write, *copyright*; if you can't copyright, *sue*!" En wees maar zeker dat hij ge-sued *heeft* zodra hij ondervond dat *Don't Think Twice* van Dylan voor een stuk schatplichtig was aan *zijn* Who's Gonna Buy You Ribbons When I'm Gone.

2:53	8	Who's Gonna Buy You Ribbons	(Clayton)	Monument
		PAUL CLAYTON		L39 3
2:32	9	Candy Man	(Davis)	Folklyric
		REV. GARY DAVIS		5

The Rev. Gary Davis en zijn Candy Man, wat hij om zijn religieuze overtuiging zelden of nooit *live* bracht. Het gaat ook niet voor niks om een pooier. Keren dat hij hierom *verzocht* werd maakte Davis er zich vanaf door het *instrumentaal* te spelen en hetzelfde lapte hij telkens ze hem vroegen *Cocaine Blues* te spelen!

2:36	10	Cocaine Blues	(Davis)	Folkways
		REV. GARY DAVIS		8
3:09	11	If I Had My Way	(Johnson)	Yazoo
		BLIND WILLIE JOHNSON		6

Nog altijd *Rev. Gary Davis time* in The Originals. Na zijn Candy Man en Cocaine Blues (beiden gecoverd door Dylan én Van Ronk o.a.), de al even slechtiende als religieuze Blind Willie Johnson met *If I Had My Way* waar Gary Davis *Samson & Delilah* van maakte. Dat werd zelfs zodanig met Gary Davis geassocieerd dat toen Peter, Paul & Mary dat opnamen (en daar een millionseller mee scoorden) hun platenfirma Columbia een persconferentie organiseerde waarbij voor de ogen van het talrijk opgekomen journalistengild Rev. Davis officieel een cheque zou overhandigd worden. Toen één van die journalisten vlak voor het *moment suprême* de vraag durfde te stellen: of de Rev. Davis dat nummer eigenlijk zelf wel geschreven had. Waarop die vlakaf en tot grote verbauwereerdheid van de hele Columbia staff ontkennend antwoordde!

Samson & Delilah had hij inderdaad niet geschreven zei hij, hij had het alleen maar *gedroomd!*

Doet een beetje denken aan die keer toen collega *Larry Monroe*, helaas intussen *wijlen* collega Larry Monroe, muzikpersoonlijkheid bij KUT Radio in Austin, Texas, aan zijn persoonlijke vriend Townes Van Zandt vroeg hoe zijn inmiddels beroemde song *If I Needed You* tot stand was gekomen.

3:55	12	If I Needed You story		
2:34	13	If I Needed You	(Van Zandt)	Normal
		TOWNES VAN ZANDT		6-7

If I Needed You in de rijpere auteursversie, stukken beter dan zijn eerste toen hij nog een beetje te naïef klonk. Wat maakt het uit? Zolang je dit maar in de eerste plaats met *Townes Van Zandt* associeert, in welke versie dan ook, zeker nu het stof rond die Broken Circle Breakdown eindelijk wat gaan liggen is.

Een tweede Townes-link om het af te leren. *Harms Swift Way* schijnt de laatste song geweest te zijn die hij schreef, in die mate dat hij zelfs niet eens de kans heeft gehad het voor zichzelf op te nemen. Robert Plant deed dat *wel*, net zoals die eerder ook al *Nothin'* van Townes Van Zandt had opgenomen samen met Alison Krauss. Maar de *eerste versie* van Harms This Way staat op naam van deze David Broza in 2010.

6:08	14	Harms Swift Way	(Van Zandt)	S-Curve
		DAVID BROZA		L111a 12

David Broza op Night Dawn - The Unpublished Poetry Of Townes Van Zandt. Van Zandt, Von Schmidt, Van Ronk, wat is dat hier allemaal? The Originals, met Arnold Rypens en Hubert *Van Hoof*, ook *dat* nog!

We gaan eruit met een Dylan original die Dave Van Ronk nooit heeft kunnen uitstaan. Staat op John Wesley Harding en staat volgens Dave model voor de slordigheid (sic) die ondertussen (ongemerkt voor de fans) in Dylans werk was gekropen. All Along The Watchtower, want *daarover* gaat het. Wat wil dat zeggen? Hoe *komt* hij daarbij? Als het nu nog over een *weg* ging of over een *muur*, dààr kan je *langs* lopen, maar toch geen Vuurtoren! Tot volgende week.

2:31	15	All Along The Watchtower	(Dylan)	Columbia
		BOB DYLAN		4